

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/135/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120271631
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Murínová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:6120271631.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Murínovej a členiek JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Zuzany Stolárovej v spore žalobcu H. Pint, s.r.o. so sídlom v Košiciach, Magnezitárska 11, IČO: 43838286, zastúpeného AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., so sídlom v Košiciach, Kmeťova 26, IČO: 47 237 406, proti žalovanému: Komunálna poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom v Bratislave, Štefánikova 17, IČO: 31 595 545, zastúpeného JUDr. Felix Neupauer, advokát so sídlom v Bratislave, Dvořákovo námestie 8/A, IČO: 37 928 422, o zaplatenie 227,91 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 19. mája 2021 č.k. 27C/33/2020-161 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v jeho vyhovujúcom výroku v časti istiny 227,91 eur.

Z r u š u j e rozsudok v prevyšujúcej časti a vec v rozsahu zrušenia vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice II (ďalej aj súd prvej inštancie alebo súd) napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 227,91 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 227,91 eur od 21.12.2019 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v plnom rozsahu.

2. Rozhodol tak o nároku žalobcu na úhradu doplatenia zvyšnej časti podľa právneho názoru žalobcu neoprávnene zníženého poistného plnenia z poistnej udalosti - dopravnej nehody dňa 28.8.2019, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle Škoda Fábria EČV: KS150EV, ktorú spôsobil vodič motorového vozidla EČV: KE283BT, patriaceho Fedorovi Kumičákovi a ktoré bolo v čase škodovej udalosti povinne zmluvne poistené u žalovaného.
a titulom

3. Keďže žalovaný namietal aktívnu legitímáciu žalobcu, ktorý svoju aktívnu legitímáciu v spore preukazoval zmluvou o postúpení časti pohľadávky z poistnej udalosti č. 8014 097 110 zo dňa 16.12.2019 (čl. 28), podľa ktorej postupca Dominika Hurčíková postúpila postupníkovi - žalobcovi, žalovanú pohľadávku s tým, že predmet zmluvy tvorí prehlásenie postupcu, že má voči dlžníkovi, a to voči žalovanému, pohľadávku z poistnej udalosti č. 8014 097 110 vo výške 227,91 eur, pričom prílohou zmluvy je list poisťovne o ukončení šetrenia, kde je tiež identifikovaný postupovaný nárok, súd prvej inštancie aplikujúc § 34, § 35, § 37 a § 526 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka uzavrel, že zmluva o postúpení je platným právnym úkonom a žalobca svoju aktívnu legitímáciu v spore preukázal. Súd vzal za preukázané, že zmluvou o postúpení postupca/poistený, t.j. veriteľ, postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému, jasne špecifikovanú ako istinu 227,91 eur, predstavujúcu rozdiel medzi reálnou škodou

(faktúra servisu) a škodou reálne zaplatenou dlžníkom/poist'ovňou, krátenú a nezaplatenú časť z faktúry č. 2019305.

4. Pri rozhodovaní následne vychádzal súd prvej inštancie zo zistenia, že dňa 28.8.2019 došlo k škodovej udalosti, pri ktorej na motorovom vozidle Škoda Fábria Q.: W., ktoré v čase škodovej udalosti patrilo J. V., bola spôsobená škoda motorovým vozidlom Q.: W. vo vlastníctve K. W., v čase škodovej udalosti povinne zmluvne poistenom za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného. Škodová udalosť bola žalovanému riadne oznámená a ten ju zaregistroval ako poistnú udalosť pod č. 8014097110. Súd skúmal, či bol žalovaný oprávnený krátiť poistné plnenie tak, ako to vyplýva z Oznámenia zo dňa 5.12.2019 a z vyjadrenia zo dňa 5.12.2019, kde rozlišuje vykonanie opravy v autorizovanom a neautorizovanom servise. Konštatoval, že žalovaný nepredložil likvidačný spis, ani nepredložil súdu žiadne dôkazy o skutočnosti, že cena normohodiny účtovaná žalobcom je nadhodnotená a neobvyklá v danom regióne pre konkrétny typ motorového vozidla a ani inak nepreukázal svoje tvrdenie o oprávnenosti krátiť poistné plnenie, pričom žalobca preukázal obdobnú cenu normohodiny za lakovacie a mechanické práce Cenníkom u iného autoservisu (Auto Gabriel, Moris Slovakia s.r.o) pre osobné motorové vozidla Škoda Fábria v rozmedzí 32 eur - 37 eur.

5. Po právnom posúdení podľa § 788 ods. 1, § 790 písm. a), § 791 ods. 1, § 797 ods. 2 a 3, § 799 ods. 1 až 3, § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa § 4 ods. 1 a 2, § 11 ods. 6 písm. b), § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel (ďalej len „ZoPZP“), vychádzajúc z faktúry č. 2019305 vystavenej žalobcom pre J. V. dňa 16.10.2019, podľa ktorej fakturácia nákladov za opravu poškodeného motorového vozidla činila 4.804,07 eur a z posudku kalkulácia č. ZP 000726, podľa ktorého predstavovalo účtovanie normohodiny 29,60 eur, súd prvej inštancie usúdil, že servis vykonávajúci opravu daného motorového vozidla neprekročil cenu normohodín obvyklú v košickom regióne pre príslušný typ a značku motorového vozidla, táto cena bola primeraná a obvyklá v danom regióne. Nakoľko poškodeným vznikol nárok na náhradu poistného plnenia v celom rozsahu, súd považoval istinu uplatneného nároku žalobcu za dôvodnú. Ako neopodstatnenú pritom súd vyhodnotil obranu žalovaného založenú na tvrdení, že mu nebola doručená faktúra za opravu vozidla (v odpore č.l. 36) a že uplatnený nárok neexistuje vo svojom účtovníctve. Dôvodil, že povinnosť predložiť takýto doklad nemá oporu v zákone a je vyslovene v rozpore so samotnou podstatou poistenia a s praxou poisťovní, lebo pohľadávka, ktorej zaplataenie je predmetom sporu medzi žalobcom a žalovaným, predstavuje nárok vyplývajúci z poistného plnenia, ktorý vznikol krátením časti poistného plnenia, ktoré si poškodený uplatnil na základe nároku na náhradu škody za poistenie z PZP a ktoré postúpil na žalobcu zmluvou o postúpení časti pohľadávky.

4. O príslušenstve priznanej peňažnej pohľadávky rozhodol súd podľa § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Dospel k záveru, že žalobcovi vznikol nárok na náhradu úrokov z omeškania v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka po uplynutí 15 dní od oznámenia ukončenia šetrenia poistnej udalosti, pričom žalovaný listom zo dňa 5.12.2019 oznámil, že 5.12.2019 bolo ukončené šetrenie poistnej udalosti č. 8209339845, ktorým oznámil krátenie poistného plnenia z fakturovanej sumy 4.804,07 eur na sumu 4.638,16 eur, do omeškania s úhradou krátenej sumy poistného plnenia 227,91 eur sa teda dostal od 21.12.2019 do zaplataenia.

5. Ako nedôvodnú vyhodnotil súd obranu žalovaného založenú na tvrdení, že žalovaný je v omeškani až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody. Dôvodil pritom, že úroky z omeškania podľa § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. v spojení s § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. sankcionujú oneskorené prešetrenie a vybavenie poistnej udalosti, čo však nevyklučuje povinnosť poisťovateľa platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenie, a to aj v prípade, ak poisťovateľ povinnosť uvedenú v § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. splnil včas, teda skončil prešetrenie poistnej udalosti a vysvetlil odmietnutie poistného plnenia. Pokiaľ § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. okrem 15. dňovej lehoty na plnenie začínajúcej skončením prešetrenia poisťovateľa uvádza alternatívne aj možnosť plnenia poisťovateľa po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody, ide logicky o lehotu na plnenie v prípade nároku náhrady škody, ktorých výšku stanovuje až súd svojim konštruktívnym rozhodnutím (napr. nárok na zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia). Opačný výklad by stanovoval jednak striktnú 15. dňovú lehotu na plnenie začínajúcu po skončení šetrenia poistnej udalosti a zároveň by poisťovateľovi umožnil neplniť bez ohľadu na preukázanie nárokov poškodeného a s predpokladom, že poškodený si uplatní svoje nároky na súde a lehota na plnenie sa predĺži do doby právoplatného rozhodnutia súdu o výške nároku.

6. Proti tomuto rozsudku v celom jeho rozsahu podal včas odvolanie žalovaný z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP). Navrhol zrušiť rozsudok a vec vrátiť Okresnému súdu Košice II na ďalšie konanie.

6.1. Žalovaný považuje rozsudok prvoinštančného súdu za nesprávny, nezákonný, arbitrárny, výsledok zjavnej svojvôle súdu prvej inštancie a trpiaci vo svojej podstate aj samotnou nepreskúmateľnosťou. Má za to, že prvoinštančný súd vyslovil právne závery, avšak nevysporiadal sa so skutočnosťami, zohľadnenie ktorých je nevyhnutné pre právne posúdenie veci.

6.2. Súdu prvej inštancie žalovaný vytkol, že sa nedostatočným a nesprávnym spôsobom vysporiadal so samotnou aktívnou vecnou legitímáciu žalobcu. Zopakoval, že poškodený postúpil tzv. pohľadávku, ktorú mal voči žalovanému, ktorá vyplýva z jeho záväzku voči žalobcovi, čo v konečnom dôsledku znamená, že postúpil pohľadávku, ktorá predstavuje jeho záväzok a nie pohľadávku, čo v konečnom dôsledku je práve v rozpore s § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, naviac samotný predmet ZoPP je potrebné považovať za rozporuplný, nejasný a v konečnom dôsledku za presne nešpecifikovaný. Znovu akcentoval, že v samotnej ZoPP absentuje konkrétny prejav vôle poškodeného ako postupcu, týkajúci sa postúpenia samotnej pohľadávky na žalobcu. V predloženej ZoPP je pritom zo strany zmluvných strán uvedená len špecifikácia (podľa právneho názoru žalovaného neexistujúcej) pohľadávky, ktorá následne je premietnutá v predmete samotnej zmluvy, avšak absentuje tu naplnenie samotného cieľa zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorým je prejav vôle postupcu na postúpenie pohľadávky. Zdôraznil, že z predmetu zrealizovaného postúpenia (ZoPP) vyplýva, že poškodený ako postupca postupuje pohľadávku, ktorú má voči žalovanému, pričom táto pohľadávka má predstavovať sumu, ktorá vznikla ako krátanie fakturovanej sumy v zmysle faktúry vystavenej zo strany žalobcu voči poškodenému, ktorý v zmysle textu zmluvy postupuje svoju pohľadávku, pričom z obsahu ZoPP vyplýva, že táto pohľadávka predstavuje záväzok poškodeného vyplývajúci z faktúry, pričom uvedené skutočnosti zakladajú absolútnu neplatnosť predmetného právneho úkonu - t. j. ZoPP.

6.3. Žalovaný má za to, že ak poškodený neuhradil žalobcovi faktúru, kauzálnu poškodenému nemohla vzniknúť ani žiadna škoda a už vôbec nie účelne vynaložené náklady na opravu motorového vozidla, ktorých náhrady sa v súdnom konaní má žalobca domáhať ako údajný právny nástupca poškodeného (na základe individuálnej sukcesie). Zo skutkových tvrdení žalobcu totiž vyplýva, že na strane poškodeného neexistovala žiadna škoda, existoval len záväzok poškodeného voči žalobcovi na úhradu ceny servisných prác súvisiacich s odstránením poškodenia na motorovom vozidle poškodeného, a teda samotná existencia pohľadávky tretej osoby (žalobcu ako autoservisu) voči poškodenému, ani ak by táto bola judikovaná, sa v majetkovej sfére poškodeného úbytkom jeho majetkových hodnôt neprejavuje.

6.4. Žalovaný v odvolaní namietol, že súd priznal žalobcovi úroky z omeškania v rozpore s ustálenou judikatúrou. V tejto súvislosti poukázal na závery uvedené v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22.11.2018, sp. zn. 3Cdo/145/2017, ktorý sa ako dovolací súd stotožnil so záverom odvolacieho súdu, podľa ktorého povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody, a žalovaný by sa do omeškania mohol dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti, ktorá bola uložená právoplatným rozhodnutím, zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody. Dovolací súd zároveň v rozhodnutí uviedol, že peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) zákona o PZP, účelom ktorej je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote 3 mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poisťnej udalosti.

7. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol rozsudok ako vecne správny a riadne odôvodnený v celom rozsahu potvrdiť a zaviazat žalovaného na úhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

7.1. Podľa názoru žalobcu žalovaný vo svojom odvolaní síce uviedol, že: 1) rozsudok súdu I. inštancie „považuje za nesprávny, nezákonný a navyše aj arbitrárny a 2) že súd I. inštancie „sa nedostatočným a nesprávnym spôsobom vysporiadal so samotnou aktívnou vecnou legitimáciou žalobcu vo vedenom spore“, pričom ako odvolacie dôvody označil § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, avšak bez toho, aby podanom odvolaní neuviedol, v čom spočíva naplnenie týchto jednotlivých odvolacích dôvodov in concreto, a preto navrhol, aby odvolací súd odvolanie žalovaného odmietol v súlade s § 386 písm. d) CSP.

7.2. Žalobca tvrdil, že žalovaný nepreukázal: 1) ani naplnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, lebo neuviedol, na základe akých konkrétnych vykonaných dôkazov a k akým konkrétnym nesprávnym skutkovým zisteniam dospel súd I. inštancie v žalovanom napádanom rozhodnutí, nekonkretizoval ani len jeden dôvod, skutočnosť, uvedenú v rozhodnutí súdu I. inštancie, na základe ktorej má za to, že súd I. inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, 2) ani naplnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, lebo neuviedol, na základe akých konkrétnych skutočností, dôvodov, dôkazov má za to, že súd I. inštancie vec nesprávne právne posúdil a ani v čom súd I. inštancie vec nesprávne právne posúdil.

7.3. Podčiarkol, že súd prvej inštancie vyhodnotil žalovaným uvádzanú argumentáciu a dôkazy v napádanom rozhodnutí, keď v bodoch 24 až 28 a v bode 29 napádaného rozhodnutia uvádza odôvodnenie s vymenovaním príslušných zákonných ustanovení, na základe ktorých vyhodnotil žalobcom predloženú zmluvu o postúpení pohľadávky za platný právny úkon, v bodoch 29 - 39 podrobne odôvodnil, na základe akých skutočností a najmä žalobcom predložených dôkazov vyhodnotil žalobcom uplatnený nárok za dôvodný a žalobca sa s odôvodnením súdu I. inštancie v plnom rozsahu stotožňuje.

7.4. Upozornil, že odvolanie žalovaného je založené na tých istých skutočnostiach, dôkazoch, na ktorých zakladal žalovaný svoju procesnú obranu v konaní pred súdom prvej inštancie, ktorá bola vyhodnotená ako neúčinná a protizákonná. Žalovaný bol v priebehu konania pred prvoinštančným súdom procesne pasívny, nevyjadril sa k žalobcom namietaným skutočnostiam a v súlade s platnou právnou úpravou v CSP neunesol dôkazné bremeno ním tvrdených skutočností, čoho následkom bol jeho neúspech v spore. Následne v podanom odvolaní sa žalovaný snaží svoju procesnú pasivitu zakryť za nesprávne právne posúdenie veci konajúcim súdom a nedostatočné zistenie skutkového stavu, pričom zotrval na svojej argumentácii spočívajúcej v namietaní neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky a vo veci nepredložil žiadne nové dôkazy, ktorými by zhojil svoju dôkaznú núdzu, keďže žiadnymi takými dôkazmi ani nedisponoval a nedisponuje.

7.5. K námietkam aktívnej vecnej legitimácie a k neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky zdôraznil, že takéto námietky už boli riešené v rozhodnutiach v obdobných skutkových a právnych veciach (napr. uznesenie Krajského súdu Bratislava zo dňa 14.7.2020, sp. zn. 2Cob/225/2019 - rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 20.09.2019, sp. zn. 30Cb/21/2017 - rozsudok Krajského súdu Bratislava zo dňa 13.11.2019, sp. zn. 3Cob/133/2019 - rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 21.11.2019, sp. zn. 14Cob/86/2019 - rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 30.6.2020, sp. zn. 2Cob/25/2020 - rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 15.07.2020, sp. zn. 4Cob/20/2020 - rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 24. 11. 2020, sp. zn. 4Cob/144/2020 - rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 24. 11. 2020, sp. zn. 4Cob/153/2020).

8. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalovaného, ktoré bolo podané v zákonnej lehote, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania, pretože nejde o také odvolanie proti rozhodnutiu, na prejednanie ktorého je potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie podľa § 385 ods. 1 CSP. Odvolanie prejednal podľa § 379 až § 385 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné vo vzťahu k vyhovujúcemu výroku v časti priznanej istiny 227,91 eur. Vo vzťahu k vyhovujúcemu výroku v časti priznaného príslušenstva peňažného nároku žalobcu je odvolanie žalovaného opodstatnené.

9. Rozsudok odvolacieho súdu bol v zmysle § 378 ods. 1 a § 219 ods. 1 CSP odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo podľa § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli krajského súdu.

10. Žalovaný podanie odvolania odôvodnil dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Odvolací súd zastáva názor, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené vo vzťahu k vyhovujúcemu výroku v časti priznanej istiny 227,91 eur.

11. Odvolací súd posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, posúdil, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď. napr. Ústavný súd Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05).

12. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vo vzťahu k vyhovujúcemu výroku v časti priznanej istiny 227,91 eur presvedčivo a logicky odpovedal na každý argument vznesený v spore a toto odôvodnenie spĺňa kritéria vyžadované vyššími súdnymi autoritami pre zrozumiteľnosť a presvedčivosť súdneho rozhodnutia. Rozhodnutie súdu prvej inštancie vo vzťahu k vyhovujúcemu výroku v časti priznanej istiny 227,91 eur je konzistentné, zároveň aj spravodlivé a presvedčivé. Súd jednoznačnými argumentmi podporil záver, ku ktorému dospel, pričom k celkovej presvedčivosti rozhodnutia súdu prvej inštancie vedie aj to, že premisy zvolené v rozhodnutí, ako aj závery, na základe ktorých k týmto dospel, sú pre nielen právnickú, ale aj laickú verejnosť prijateľné a racionálne. Právne závery sú vyvedené v súlade s vykonanými skutkovými zisteniami a celkovo možno konštatovať, že napadnuté rozhodnutie, pokiaľ sa týka rozsahu odôvodnenia vyhovujúceho výroku v časti priznanej istiny 227,91 eur je v súlade s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ale aj čl.6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

13. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver, že žalobca v spore preukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu a nárok žalobcu na úhradu istiny 227,91 eur voči žalovanému je dôvodný. Odvolací súd si v tejto časti osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

14. Na doplnenie a zdôraznenie správnosti rozhodnutia napadnutého vyhovujúceho výroku v časti priznanej istiny 227,91 eur, k odvolaniu žalovaného vo vzťahu k tejto časti napadnutého rozsudku a k podstatným tvrdeniam strán sporu v tomto odvolacom konaní, odvolací súd udáva:

15. Žalovaný v konaní namietal nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu z dôvodu, že zmluva o postúpení pohľadávky je neplatná. S týmto právnym názorom žalovaného nemožno súhlasiť, pretože nezodpovedá vykonanému dokazovaniu a judikatúre súdov.

16. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené (§ 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

17. Postúpenie, resp. cesia pohľadávky spočíva v tom, že do existujúceho záväzkového vzťahu medzi pôvodným veriteľom a dlžníkom vstúpi nový veriteľ, ktorý súčasne preberie pohľadávku pôvodného veriteľa. Ide teda o jeden zo spôsobov zmeny záväzku na veriteľskej strane, pričom k obligatónym k obsahovým náležitostiam zmluvy o postúpení pohľadávky okrem označenia účastníkov patrí identifikácia postupovanej pohľadávky, t.j. popis pohľadávky, čo do jej výšky a skutočností, na ktorých sa zakladá. Postupované pohľadávky musia byť identifikované dostatočne určite tak, aby neboli zameniteľné s inou pohľadávkou postupcu voči tomu istému dlžníkovi, a aby medzi zmluvnými stranami nevznikli pochybnosti o tom, aká pohľadávka, ako a kedy bola postúpená. Podmienkou platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky je, aby okrem iného išlo o existujúcu pohľadávku.

18. Správne sa súd prvej inštancie v prvom rade zaoberal zmluvou o postúpení pohľadávky a skúmal aktívnu legitímáciu žalobcu. Z obsahu zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorú predložil žalobca spolu so žalobou, zistil, že bola uzatvorená v písomnej forme dňa 16.12.2019 medzi postupcom J. V. a postupníkom - žalobcom, v ktorej predmet zmluvy tvorí prehlásenie postupcu, že má voči dlžníkovi pohľadávku z poisťnej udalosti č. 8014 097 110 vo výške 227,91 eur, predmetom zmluvy je postúpenie tejto pohľadávky z postupcu na postupníka za podmienok stanovených touto zmluvou. Odplata za postúpenie je predmetom osobitnej dohody. V bode 2 postupca prehlasuje, že špecifikácia postupovanej

pohľadávky je úplná a správna, prílohou zmluvy je list poisťovne o ukončení šetrenia, kde je tiež identifikovaný postupovaný nárok.

19. Pokiaľ žalovaný namietal, že medzi poškodeným a žalobcom na základe zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k postúpeniu „záväzku“ poškodeného, ktorý v zmysle faktúry predstavuje pohľadávku žalobcu, s týmto tvrdením sa odvolací súd nestotožňuje. Nemožno súhlasiť ani s tvrdením žalovaného, že by zmluva o postúpení pohľadávky bola neplatná, resp. že by odporovala ustanoveniu § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie vyvodil správne z obsahu zmluvy o postúpení pohľadávky medzi žalobcom a poškodeným, že predmetom postúpenia bol nárok poškodeného voči poisťovni, predstavujúci úhradu poistného plnenia z poistnej udalosti č. 8014 097 110 vo výške 227,91 eur, ktorý poistný nárok poškodeného bol postúpený na žalobcu. Súd prvej inštancie správne vychádzal zo všetkých relevantných zákonných kritérií uplatňovaných pri výklade právnych úkonov, teda nielen z jazykového vyjadrenia, ale aj z vôle účastníkov zmluvy, úmyslu poškodeného postúpiť svoju pohľadávku, okolností, ktoré predchádzali uzavretiu zmluvy o postúpení pohľadávky (Oznámenie o poistnom plnení, na základe ktorého žalovaný plnil iba z časti) a následného správania strán. Tieto skutočnosti z pohľadu odvolacieho súdu smerujú k správne mu záveru súdu prvej inštancie o určitosti zmluvy o postúpení pohľadávky, a teda jej platnosti, vychádzajúc z § 35 Občianskeho zákonníka, z ktorej jednoznačne vyplýva vôľa postupcu postúpiť tam jednoznačne špecifikovanú pohľadávku na žalobcu ako postupníka. Prvoinštančný súd v danom prípade náležite použil princíp preferencie platnosti právnych úkonov, ktoré sa uskutočňujú s jednoznačným zámerom vyvolať riadne právne účinky, čo možno vyjadriť aj tým spôsobom, že za bežných okolností nikto nerobí právny úkon s úmyslom, aby bol tento úkon neplatný.

20. Predmetom sporu je nárok žalobcu na úhradu doplatku poistného plnenia vo výške 227,91 eur voči žalovanému ako poisťovni na základe povinného zmluvného poistenia, a to z dôvodu, že žalovaný požadované plnenie krátil s poukazom na § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka s odôvodnením že je rozdiel medzi účtovanou a priznanou normohodinou a nepreukázania ceny uplatneného lakovacieho materiálu a prác, čo je uvedené v Oznámení o poistnom plnení.

21. Ak dôjde k škodovej udalosti v čase trvania povinného zmluvného poistenia, za ktorú zodpovedá poistený a na ktorú sa vzťahuje uvedené poistenie, poisťovateľ má za poisteného nahradiť poškodenému preukázané nároky na náhradu škody. V predmetnej veci nebolo sporné, že tieto podmienky pre poskytnutie plnenia poškodenému boli splnené, čo napokon nemôže poprieť ani žalovaný, keďže z povinného zmluvného poistenia poškodenému aj z väčšej časti plnil. Toto plnenie však nemá povahu uznania dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka.

22. Podľa § 799 ods. 1 Občianskeho zákonníka, poistený je povinný zachovávať povinnosti, ktoré boli dohodnuté alebo ktoré sú v tomto zákone alebo v poistných podmienkach ustanovené.

23. Podľa § 799 ods. 2 Občianskeho zákonníka, kto má právo na plnenie, je povinný bez zbytočného odkladu poisťiteľovi písomne oznámiť, že nastala poistná udalosť, dať pravdivé vysvetlenie o jej vzniku a rozsahu jej následkov a predložiť potrebné doklady, ktoré si poisťiteľ vyžiada. Poistné podmienky mu môžu uložiť aj ďalšie povinnosti.

24. Podľa § 799 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak malo vedomé porušenie povinností uvedených v odsekoch 1 a 2 podstatný vplyv na vznik poistnej udalosti alebo na zväčšenie rozsahu následkov poistnej udalosti, je poisťiteľ oprávnený plnenie z poistnej zmluvy znížiť podľa toho, aký vplyv malo toto porušenie na rozsah jeho povinnosti plniť. Poisťiteľ nie je oprávnený počas trvania poistnej zmluvy plnenie z poistnej zmluvy znížiť z dôvodu, že poistné nebolo riadne a včas zaplatené.

25. Z citovaných zákonných ustanovení plynie, že poistený je povinný zachovávať povinnosti, ktoré boli dohodnuté alebo ktoré sú v zákone alebo v poistných podmienkach ustanovené, ako aj, že ten, kto má právo na plnenie, je povinný bez zbytočného odkladu poisťiteľovi písomne oznámiť, že nastala poistná udalosť, dať pravdivé vysvetlenie o jej vzniku a rozsahu, jej následkov a predložiť potrebné doklady, ktoré si poisťiteľ vyžiada, pričom poistné podmienky môžu uložiť aj ďalšie povinnosti. Len za situácie, ak došlo k vedomému porušeniu povinností uvedených v odsekoch 1 a 2 § 799 Občianskeho zákonníka, ktoré malo podstatný vplyv na vznik poistnej udalosti, alebo na zväčšenie rozsahu následkov poistnej udalosti, je poisťiteľ oprávnený plnenie z poistnej zmluvy znížiť podľa toho, aký vplyv malo toto porušenie na rozsah jeho povinnosti plniť. Výsledky dokazovania preukázali, že poškodený si zabezpečil opravu motorového

vozidla v servise žalobcu, ktorý mu za vykonanie opravy doložil vyúčtovanie vo forme faktúry. Takýto stav nie je dôvodom postupu žalovaného pre aplikáciu ustanovenia § 799 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Zníženie poistného plnenia môže nastať, len ak by poistený vedome porušil povinnosti uvedené v odseku 1 a 2 ustanovenia § 799 Občianskeho zákonníka, k čomu však nedošlo.

26. Podľa § 151 ods. 1 a 2 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

27. Z citovaného zákonného ustanovenia je zrejmé, že skutkové tvrdenie sa považuje za nesporné, ak protistrana vyhlási, že je pravdivé, alebo ak sa aplikuje právna domnienka uvedená v citovanom ustanovení, podľa ktorej platí, že skutkové tvrdenie je nesporné, ak ho protistrana nepoprela vôbec, alebo ak ho síce poprela, ale neúčinne. Pre popretie skutkových tvrdení platia rovnaké požiadavky ako pre predkladanie skutkových tvrdení.

28. To znamená, že protistrana, v tomto prípade žalovaný, musí nielen popierať tvrdenia žalobcu, ale musí uviesť vlastné tvrdenia a tieto musí preukázať, resp. predložiť alebo navrhnúť dôkazy na preukázanie týchto svojich tvrdení.

29. Odvolací súd zastáva názor, že žalovaný síce namietal dôvodnosť žalobcom požadovanej sumy vo výške 227,91 eur, na preukázanie svojich tvrdení však nepredložil žiadne relevantné dôkazy. Žalovaný neuviedol žiadne relevantné dôvody, pre ktoré je podľa žalovaného správna výška odmeny pre neautorizovaný servis a nie fakturovaná odmena. Neuniesol tak dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení. Žalovaný nepreukázal, že žalobcom účtované množstvo lakovacieho materiálu a prác nezodpovedá potrebe konkrétnej opravy. Pri konkrétnej oprave motorového vozidla s ohľadom na mieru a charakter jeho poškodenia musí žalovaný uviesť, prečo mal byť použitý iný lakovací koeficient, ako ten, ktorý použil žalobca. Nové auto lakuje robot, preto je vrstva laku tenšia, opravované auto lakuje človek a môže sa stať, že vrstva laku bude hrubšia. Nemožno prenášať povinnosť na zaplatenie nákladov na uvedenie veci do pôvodného stavu na poškodeného, resp. jeho právneho nástupcu a nedôvodne ho znevýhodňovať oproti škodcovi (poistenému u žalovaného). Súdna prax je v tomto smere dlhodobo ustálená v názore, že nestačia len všeobecné tvrdenia o nepotrebnosti konkrétneho segmentu opravy, je nevyhnutné ich nepotrebnosť aj preukázať. Skutočnosti uvádzané žalovaným nepreukazujú dôvodnosť a účelnosť krátenia ceny hodinovej sadzby za prácu u nezmluvných servisov v porovnaní so zmluvnými servismi, respektíve autorizovanými servismi, u ktorých žalovaný postupuje inak.

30. V prípade, ak má opravovňa zapísaný ako predmet podnikania opravu motorových vozidiel, čo v danom prípade u žalobcu je nesporné, neprináleží žalovanému členiť subjekty vykonávajúce po splnení zákonných predpokladov, opravy motorových vozidiel na autorizované, či neautorizované servisy. Ak sa poistený rozhodol realizovať opravu vozidla v servise žalobcu, ktorý za tie isté služby účtuje vyššie ceny normohodín práce, ako účtujú zmluvné servisy žalovaného, neznamená to, že náklady ktoré boli vynaložené, predstavujú náklady, ktoré nebolo potrebné vynaložiť na uvedenie veci (vozidla) do pôvodného stavu. Podľa názoru odvolacieho súdu neexistuje reálny rozdiel medzi kvalitou a kvantitou práce autorizovaných, resp. zmluvných a nezmluvných servisov. Samotná skutočnosť, že ide o autorizovaný, resp. zmluvný alebo nezmluvný servis, neovplyvňuje kvalitu vykonanej práce, a teda nepredstavuje ani dôvod na krátenie ceny práce. Navyše objemový a časový úsek danej práce je odvodený od zložitosti úkonu a dôsledkov škodovej udalosti.

31. So zreteľom na to, že z titulu poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má škodca i poškodený právo, aby poisťovňa uhradila za škodcu zákonom presne vymedzené nároky poškodeného, poškodený bol veriteľom, pretože mal pohľadávku voči poisťovni z titulu poistnej udalosti, a to titulom doplatenia zvyšnej časti poistného plnenia, ktorú postúpil žalobcovi, v súdnej veci nemožno priznať relevanciu argumentu žalovaného v priebehu sporu a v odvolaní, že ak poškodený neuhradil žalobcovi faktúru, kauzálnne poškodenému nemohla vzniknúť ani žiadna škoda, s ktorou námietkou žalovaného sa adekvátne vyporiadal už súd prvej inštancie v dôvodoch rozsudku. Pre úplnosť možno dodať, že požiadavka poškodeného na náhradu škody - ujmy, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom: peniazmi, sa môže prejaviť dvoma spôsobmi: a) škoda bude uhradená v peniazoch, b) škoda bude uhradená uvedením do pôvodného stavu. Pokiaľ zákon rozčleňuje spôsob úhrady škody, nemá tým na mysli akým spôsobom naloží

poškodený s finančnou čiastkou náhrady škody. Inými slovami, ak poškodený požiada o náhradu škody v peniazoch, neznamená to, že z tejto sumy nemôže financovať uvedenie veci do pôvodného stavu.

32. S poukazom na uvedené je nutné urobiť záver, že v prejednávanej spore neboli preukázané žiadne zo žalovaným tvrdených pochybení, ktorému sa uplatnenými odvolacími námietkami nepodarilo spochybniť vecnú správnosť napadnutého vyhovujúceho výroku rozsudku v časti priznanej istiny. Preto odvolací súd rozsudok v tejto časti podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

33. Vo vzťahu k napadnutému vyhovujúcemu výroku v časti priznaného príslušenstva peňažnej pohľadávky dospel odvolací súd k záveru, že nie sú dané dôvody ani pre potvrdenie ani pre zmenu napadnutého vyhovujúceho výroku v tejto časti, ale rozsudok je v tejto odvolaní napadnutej časti potrebné zrušiť podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP, pretože súd prvej inštancie svojim nesprávnym postupom znemožnil žalobcovi a žalovanému realizáciu procesných práv, priznaných stranám sporu v civilnom sporovom konaní za účelom ochrany práv, a to v takej miere, že tým došlo k porušeniu práva sporových strán na spravodlivý proces, ku ktorej vade je povinný prihladať odvolací súd z úradnej povinnosti.

34. Žalovaný súdu prvej inštancie opodstatnene vytkol, že sa v dôvodoch rozsudku nezaoberal závermi vyslovenými v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22. novembra 2018 sp. zn. 3Cdo/145/2017, z ktorého sa dá zistiť, že v rámci dovolania, ktorého prípustnosť sa opierala o ustanovenie § 421 ods. 1 písm. b) CSP, riešil najvyšší súd právnu otázku, a to „aké sú dôsledky omeškania poisťovateľa s poskytnutím plnenia podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z., či je možné na toto omeškanie aplikovať ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.“

35. Práve z týchto dôvodov odvolaciemu súdu neostalo iné, ako rozsudok v tejto časti spolu s akcesorickým výrokom o trovách konania zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

36. Po vrátení veci bude úlohou súdu opätovne posúdiť otázku nároku žalobcu na úrok z omeškania z priznanej peňažnej pohľadávky, a to vo svetle nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 14. októbra 2021 sp. zn. III. ÚS 309/2020-33, ktorým bol rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22. novembra 2018 č.k. 3 Cdo 145/2017 zrušený a vec bola vrátená Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na ďalšie konanie, ako aj vo svetle nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 214/2020 a sp. zn. II. ÚS 263/2022-47, ktoré sú riadne prístupné a dohľadateľné na stránke ústavného súdu. V novom rozhodnutí

37. V novom rozhodnutí súd rozhodne aj o trovách celého konania, vrátane trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

38. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).